

gyázni a *Ferit játsszó színésznek: Marival szemben nagyon őszinte, nagyon ügyes, máskülönben Mari nem szeretne belé. Csak a Tinkával való jelenetben leplezheti le magát a néző előtt.*” (101.) „*Ferinek itt is vigyázniá kell a kettős hangra: amíg a családdal beszél, rideg, tárgyilagos, amikor Marival, akkor őszintén szerelmesnek kell lennie. Egy-egy ponton leplezheti csak le magát a néző előtt.*” (102.)

38. Karinthy–Benedek, 56.

39. Uo. 88.

40. Uo. 32.

41. Sárközi Andor írása az *Északmagyarország* 1950. február 2-i számában jelent meg, lásd MKÖM 21,321.

42. A forgatókönyvet Thurzó Gábor írta.

43. A film mélypontja egyébként az a kaszinói jelenet, amelyben négyes tarokkot játszanak, ami már magában is baj, de ráadásul az egyik játékos kilenc tarokkal, köztük a három honórral a kezében passzol.

44. MKÖM 21,232.

45. Uo. 21,233.

46. Uo. 20,262–67.

47. Király, 178–79.

48. Kellér Andor: A FŐISPÁN. In: uő: ZÖLD GYEP, ZÖLD ASZTAL – A FŐISPÁN. Szépirodalmi, 1974. 184.

49. Kellér, 186.

50. A nemzetiségi kérdéshez a regényben lásd Fábri, 150–51.

51. Érdemes megjegyezni: az a körülmény, hogy a kiszemelt menyasszony családja zsidó, csak ekkor, a II. világháború után jut szerephez a történet értelmezésében, márpedig a holokauszt tapasztalata tudvalevőleg visszamezőleg is átalakítja a század eleji antiszemitizmus megítélését. Az az úri gőg, amellyel a Nosztyak úgy vélik, bármit megtehetnek Tóthékkal, Kellér olvasatában implicit módon összekapcsolódik az antiszemitizmus kérdésével.

52. Kellér, 208.

53. Uo. 194.

54. Ez a vonzerő azonban, amely Noszty alakjának kezdettől jellemzője, Kellérnél nem romantikus hősszerelmessé teszi a figurát, hanem a *KÉTEZER NŐJE VOLT* című pornográf íromány főszereplőjévé.

55. Kellér, 206.

56. Uo. 223–24.

57. Uo. 226.

58. Uo. 209.

59. Uo. 204.

60. Karinthy–Benedek, 100.

61. MKÖM 20,162.

62. Kellér, 194.

Kántor Zsolt

MIKÉNT MÚLIK EL, AMI MEGMARAD

Nagymama a kukában guberált,
amíg papa a Bibliával bíbelődött a kanapén,
lehet, hogy kidobtad a nyakkendőtűt
a molyette kravátlival együtt,
mondta az öreg, miközben a Róma-levél fölé hajolt,
ahelyett, hogy megadnád néha a *köteles jóakaratot*,
selejtezed a holmikát?

Vén fejjel, szólt közbe az asszony, szokjál le róla,
a test gondolata halál, a szellemé élet.

Nem rendelkezhetsz a saját testeddel, szájalt az atya,
te meg nem uralkodhatsz fölötte, replikázott mami.

Ó, megvan a *vrasba*, ez a kopott vas-

csipesz, itt van, fogd, mondta *babuska*.

*Atye*c fölpatant, és a mama fenekére vert a Bibliával.
Köszönöm, te minden álnoksággal és gonoszsággal megtöltött háztartási démon, nem igei, ahogy tékozlod az időt.

A mama megkapaszkodott a könyvespolcban, és pofonnal felelt, kis cirógatás volt ez inkább, nem ütés, de fájhatott, mert az idős kan felszisszent.

Azután a hím letépette a perzsaszőnyegre a gyenge nőt, nem volt baj, a váza felborult ugyan, de nem tört el.

Én az erkélyen eregettem a szappanbuborékokat, egy órája üldögéltem ott szótlantul, nem vettek észre, a függönyt elhúzta kicsit a szél, ezért csak bekukucskáltam.

Épp hogy kigombolkoztak, és hang nélkül lettek egygyé.

Magyar László András

KESELYŰ

Nem birom! Ez kész kín! – dohogott a fióka a fészkin. –

Más leszek én. Az a fő: nem bűdös és dögevő!

Élete elszakatolt és tényleg lett, aki nem volt –

szőrös, öreg, keserű, hullaszagú keselyű.

SZAMSZÁRA

Mindegy, vajon agyvelőből
jutott-e több, vagy erőből,
s hogy megvan-é az előbőr:
a lét – Herr Müller – felőröl.

Nyugton bámulsz majd felölről,
vagy kezdhetsz mindent előlről,
állatként, aki merő szőr,
pedig elég volt előszőr?